

כ"ח סיון - בו ניצלו כ"ק אדמו"ר מה"מ והרבנית¹

יום התוועדות והתחזקות במילוי השליחות

א. נקבע על ידי רבים מישראל ליום התוועדות וקבלת החלטות טובות בכל הפעולות וההחלטות והיהדות והמעיינות חוצה, וכבר ראו התוצאות מהתוועדות אלה במעשה בפועל במשך יותר מג' שני חזקה².

ב. בודאי יהי' כך גם מכאן ולהבא, וגם בשאר המקומות, הן מצד ענין ה"חזקה", והן מצד כללות הענין ד"מצוה גוררת מצוה"³.

ג. יש להתחזק ולהוסיף ביתר שאת וביתר עוז במילוי השליחות שהטיל נשיא דורנו על כל אחד ואחד מדורנו זה לעסוק בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ובאופן שההתעסקות בהשליחות תהי' "בכל כחו", ועוד יותר מכפי כחו².

ימי הקיץ

להתכונן לימי הקיץ באופן הראוי

א. יש לעורר ולזרז אודות הפעולות והמבצעים השייכים במיוחד לימי הקיץ, הן בנוגע לאנשים והן בנוגע לנשים והן בנוגע לטף, כל אחד ואחד לפי ענינו⁴.

ב. מטבע בני אדם שבזמן הקיץ [מתגבר טבע העולם כו'⁵ ו]נמשכים יותר לעניני הגוף, שלכן, יש צורך בזהירות וזריזות יתירה [ובירור המידות⁶] כו'. ולזה דרושה הכנה המתאימה – שההתעסקות בעניני הגוף תהי' מתוך קדושה⁷, ולדוגמא אכילה

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) לפרטי המאורעות ראה בארוכה קונטרס כ"ח סיון תנש"א. ראה בארוכה משיחת ש"פ שלח, כ"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 383 ואילך. ושם ע' 393: "שאו התחילה תנופה חדשה בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות, ע"י כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, ביסודו המוסדות המרכזיים "מחנה ישראל", "קה"ת", ו"מרכז לעניני חינוך". ושם הערה 97: יום ב' כ"ח סיון ה'תש"א, בו ניצלו כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית . . . מעמק הבכא והגיעו צלחה לארצות הברית. המר"ל. ועוד.

2) משיחת ש"פ שלח, כ"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 393.

3) משיחת ש"פ שלח, כ"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 399: "וכיון שכן, בודאי וכו'".

4) ש"פ שמיני מבה"ח וער"ח אייר תשמ"ח - התוועדות ע' 215-6: "ע"פ הוראת חז"ל ש"חוזרין ומזרזין אותו בשעת מעשה" יש לעורר ולזרז עוה"פ וכו'".

5) משיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התוועדות ע' 174: "כאן המקום להזכיר כמה ענינים השייכים לאחרון של פסח, סיום החג - שלאחריו מתחילים ימי הקיץ . . . (ב) בנוגע לעניני עבודה דבירור המידות - כמ"ש רבינו הזקן בסידורו שנוהגין לומר פרקי אבות פרק אחד בכל שבת שבין פסח לעצרת", וטעם הדבר - כמבואר במפרשי מסכת אבות - שבימי הקיץ מתגבר טבע העולם כו', ולכן יש צורך להוסיף בעבודה דבירור המידות".

6) שיחת יום ב' דחג השבועות תשמ"ח - התוועדות ע' 441: "וכאן המקום להזכיר גם ענין שהזמן גרמא - להתכונן לימי הקיץ באופן הראוי: מטבע בני אדם שבזמן הקיץ . . . ומטעם זה נהגו ללמוד פרקי אבות בשבתות הקיץ, שיש בהם עניני מוסר ומידות טובות, עד להנהגה ע"פ מידת חסידות. ולזה וכו'".

ושתי' כדי שהגוף יהי' בריא לעבודת ה'⁷.

ג. [ועיקר⁸ ש]צריך להיות הוספה והדגשה יתירה גם בעניני הנשמה, דמכיון שאצל בני ישראל נשמתם עיקר וגופם טפל⁸, הרי, אם ניתוסף שימת-לב בנוגע לעניני הגוף, על אחת כמה וכמה שצריכה להיות הוספה יתירה בשימת-לב בנוגע לעניני הנשמה⁹.

שלא יגרע מאומה בלימוד התורה בתקופת הקיץ, ואדרבה

ד. להשתדל שאצל כל ילד וילדה מישראל לא יגרע מאומה חס ושלום בלימוד התורה שלהם גם בתקופת הקיץ, אלא אדרבה, להוסיף בזה, ועל אחת כמה וכמה בנוגע להילדים אשר בכל השנה כולה אינם מקבלים חינוך על טהרת הקודש¹⁰.

ה. ההוספה בתורה בענין שהזמן גרמא - הלכות בית הבחירה - צריכה להיות גם אצל הילדים הנמצאים במחנות-קיץ¹¹.

לרשום את הילדים למחנות קיץ ומבעוד מועד

ו. כל אחד ואחד יעשה כל התלוי בו [להשתדל [ביותר וביותר¹²] ככל האפשר¹³] לעורר את שכנו הקרוב, או אפילו שאינו קרוב, עד כל יהודי שיכול להגיע אליו – שהורים יהודים ידאגו לשלוח את ילדיהם ל"קעמפ" (מחנה-קיץ) הקשור עם חינוך הכשר עד – על טהרת הקודש¹⁴.

ז. במחנות קיץ גופא יש מחנות-קיץ שמקומם בעיר, ויש מחנות-קיץ שמקומם בשדה, ויש עילוי במחנות-קיץ שבשדה לגבי מחנות קיץ שבעיר¹⁵.

7) שיחת יום ב' דחג השבועות תשמ"ח שם: "כראוי למעלת הגוף דבני ישראל ש"גופא דלהון קדישא" . . . ולדוגמא: אכילה ושת' כדי . . . כמבואר בהלכות דעות להרמב"ם, ובקיצור - בספר תניא קדישא".

8) תשמ"ח שם ע' 2-441: "ועוד וגם זה עיקר - שנוסף לכך שעניני הגוף נעשים מתוך קדושה, צריך להיות הוספה . . . גם בעניני הנשמה . . . כלומר, אפילו כשהגוף היא באופן של קדושה כו' ה"ה טפל אל הנשמה, "כמאמר הלל . . . שהוא הולך לגמול חסד עם העלובה ועני' הוא גופי" - הרי אם וכו'".

9) תשמ"ח שם: "שהיא עיקר מציאותו, כל חד לפום שיעורא דילי, עד להוספה שלמעלה משיעור, ומתוך שמחה וטוב לבב".

10) משיחת ש"פ במדבר, מבה"ח וער"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 226: "לנצל את חופשת הקיץ להחדיר בהם תורה ויהדות וחינוך על טהרת הקודש, ובאופן ד"פעולה נמשכת" בכל הימים שלאח"ז".

11) שיחת תענית שבעה עשר בתמוז - נדחה - תשמ"ח - התוועדות ע' 50.

12) ש"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה) תשמ"ח - התוועדות ע' 35: "בתקופת תמוז מתגבר אור וחום השמש, תקופת הקיץ, אשר ענין זה "נשתלשל" מהתגברות תוקף הגילוי ד"שמש היר".

ומכיון שבתקופה זו נהוג (במדינה זו וכו') לשלוח את הילדים והילדות ל"מחנה קיץ" - יש להשתדל ביותר וביותר שכל ילדי ישראל יהיו ב"מחנה קיץ" שבהם מאיר הגילוי ד"שמש היר", כלומר, מחנות קיץ הכשרים, עד לטהרת הקודש".

13) ש"פ אמור תשמ"ח - התוועדות ע' 7-336: "בעמדתנו שבעות אחדות לפני זמן (שנקרא בשם) ה"חופש" דימי הקיץ, כאשר רבים מילדי ישראל אינם נמצאים במסגרת הלימודים הרגילה - יש להשתדל ככל האפשרי שיהי' זה "חופש" מענינים חילוניים, כדי להוסיף עוד יותר בעניני קדושה, תורה ומצוותי, כולל בפרט הענין ד"בכל דרכיך דעה", ע"ז שיפעלו על ההורים לשלוח את הילדים למחנות-קיץ דחינוך הכשר, עד לחינוך על טהרת הקודש".

14) ש"פ שמיני, מבה"ח אייר תש"נ - התוועדות ע' 91: "כיון שילד לא נמצא בבית ספר, הרי הוא ניתן להשפעה יתירה מסביבתו וחבריו, ולפעמים - השפעה שאינה מתאימה לילד יהודי לכן זהו הזמן המתאים שכל אחד . . . שבו יהי' הילד מוקף וחודר ברוח של תורה ומצוות".

15) ש"פ עקב תש"נ - התוועדות ע' 162: "ולהעיר, שבמחנות . . . וע"פ המבואר לעיל בנוגע למעלת השדה דוקא, מובן, שיש עילוי וכו'".

[לעיל שם ע' 153: "...שבחודש אב . . . מתחילה ההכנה לחודש אלול . . . חודש התשובה והרחמים, שבו יוצא המלך מהעיר להשדה, ואנשי השדה מקבלין פניו בשדה, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם, וממלא בקשותיהם כו', שבזה מודגשת מעלת העבודה דבירור והעלאת המטה (שדה) דוקא".]

נא תללות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

השליחות של המדריכים והמדריכות

יא. השליחות של המדריכים והמדריכות של מחנה-הקיץ [היא], שילמדו עם הילדים ויסבירו להם את המשמעות שבאמירת ברכה בנוגע לדברים המתרחשים במחנה וקשורים עם אכילה ושתייה, וכן בנוגע לקריאת שמע על המיטה לפני שהולכים לישון²².

יב. העיקר הכי גדול – [הוא] שאפי' כשהקיץ הוא ארוך, וממילא לכאורה מדוע עליו (או עלי') למהר, בכל זאת אין לאבד רגע, ועל אחת כמה וכמה לא לאבד יום שלם או יותר, אלא צריך לנצל את הזמן באופן מהיר²³.

יג. ועוד ועיקר שכל רגע מהקיץ ינוצל לזרו עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו²⁴.

עריכת מסיבת סיום במחנות קיץ

שיעשו "מסיבת סיום" בכדי לעשות סיום מכל הפעולות וכו' שנוספו בהמחנה

א. נכון ביותר, שלפני שנוסעים מהמחנות, יעשו בכל מחנה "מסיבת סיום" עבור כל הילדים, והמדריכים (או מדריכות) והנהגה, בכדי לעשות סך-הכל וסיכום מכל הפעולות הטובות שנתוספו במשך שהייתם במחנה²⁵.

לחזק היראת שמים אצל הילדים שיהי' פעולה נמשכת כשחוזרים הביתה

ב. וכן לחזק יותר היהדות ויראת שמים אצל הילדים (וכמדובר כמ"פ במעלת ההשפעה דמחנות קיץ, ששם הילד מסתובב בכל המעט-לעת עם יהודים ויהדות, רוח שחדור ביראת השם ואהבת השם וכו'), על מנת לעורר את כל אחד ואחת, שיקחו אתם ויהי' פעולה נמשכת בשעה שהוא (היא) חוזר הביתה וילך לחדר או תלמוד תורה וכיצא בזה²⁵.

ג. נוסף להשפעה על הילד עצמו, יהי' גם "נר להאיר" להשפיע על חבריו (וילדות – על חברותיהן), וגם – על הוריהם (בכבוד ודרך ארץ), שיכולים לפעול ברוב הפעמים על ההורים יותר מאחרים, מבוגרים²⁶.

עניני קודש, אע"פ שמצד הנהלת המוסד חינוך אין חיוב וציווי דשמירת סדרי הלימוד, ע"ד "אני איני מצוה לך", כי אם, "לדעתך" – לשלוח כל בני ובנות ישראל למחנות קיץ הכשרים, ועד לחינוך על טהרת הקודש, שבהם יהיו כל שעות היום והלילה (ללא הפסק של השפעה אחרת, אפילו שהיא כשרה, כבעניני הרשות בפסחות) באווירה של תורה ויהדות, ובאופן ד"פעולה נמשכת" על ובכל הימים שלאח"י.

22) ר"ד משיחת יום ה' בדר"ח תמוז תש"א - לתלמידות המסיימות ד"בית רבקה" ולמדריכות דמחנות-קיץ תחיינה: "בשעה שנמצאים במחנה-קיץ - הרי זוהי השליחות .. [ועד] בנוגע לברקים ורעמים, שהיו בימים ובשבעות האחרונים פעמים רבות בעיר ובשכונה זו וברחובות אלו - הרי ניתוספו הברכה הקשורה ברעם - "שכחו וגבורתו מלא עולם", ובברק - "עושה מעשה בראשית". ובודאי לא היה צורך להזכיר זאת לילדים שנמצאים שם, אלא הם ברכו בעצמם. ובודאי שהילדים זוכרים זאת, והדבר נחקק בזכרונם עד שאפי' כשיעבור משך זמן ללא רעם וברק, ואח"כ הם יתרחשו שוב - יודע כבר הילד איזו ברכה לעשות, ועושה זאת עם כל החיות והתמימות, בהתאם להנהגה של ילד (ובמיוחד ילד יהודי) שהוא חודר בתמימות וחיות וחוזק בכל עניניו. והילד גם עושה זאת בהתלהבות והתפעלות מיוחדת, (כי כשילד יהודי שומע רעם וברק הוא מתפעל יותר מאשר אביו או אמו, ואף מאחיו הגדול או אחותו הגדולה)".

23) ר"ד תש"א שם. [כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן חבילות של שטרות להנהלה ע"מ לחלקן לתלמידות. ואח"כ אמר:] קיץ בריא וקיים שמח, ועוד ועיקר וכו'.

25) ש"פ שופטים תשמ"ח - התוועדות ע' 252: "כמ"ש "והשיב לב אבות על בנים - על ידי בנים", וכפי שרואים בפועל שילדים, ובפרט עם הלבביות שלהם יכולים לפעול ברוב הפעמים וכו'".

ת. הפעולה בזה צריכה להיות בהקדם האפשרי - [כשהורים מתחילים לחשוב היכן יהיו, יבלו ילדיהם בזמן הקיץ¹⁶], עוד לפני בוא הזמן שההורים רושמים את ילדיהם למחנות-קיץ, שכן לאחר הרישום כו' קשה יותר לשנות את הנעשה כבר, ומה גם שהשינוי כרוך עם טירחא והוצאה יתירה¹⁷.

ט. [הנ"ל הוא] הן בנוגע לילדים שבמשך השנה אינם מקבלים, לדאבונו, חינוך הכשר, שזוהי ההזדמנות הטובה ביותר [אפי' מבית ספר¹⁸] להחדיר בהם תורה ויהדות, ולאחרי שמתרגלים בזה במשך זמן - הרי "הרגל נעשה טבע" שהולך ונמשך בכל הימים שלאחרי זה¹⁹.

י. [הנ"ל הוא הן] ²⁰ בנוגע לילדים שגם במשך השנה זוכים לקבל חינוך על טהרת הקודש - אשר במשך כל המעט-לעת מנותקים הם מ"המונה של רומי", ואינם צריכים להשתדל בעצמם ד"לא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים", שפוגשים בהם במשך השנה, בהיותם בעיר, ועל דרך זה בשאר ענינים דוגמתם²¹.

ולהעיר מש"פ עקב תש"נ הערה 140 - התוועדות ע' 157: "והוסיף כ"ק אדמו"ר שליט"א: "ובודאי יבדו את הילדים דמחנה גן ישראל והמדריכים שלהם - הנוכחים בהתוועדות בלבושיהם המיוחדים ש"כל רואיהם כירום" שהם ילדי מחנה גן ישראל - באמירת לחיים, לחיים ולברכה, לחיים טובים ולשלום, וינגנו ניגון הקפות דשמחת תורה (ניגונו של בעל ההילולא), ביחד עם קבלת החלטות טובות להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור".

16) ש"פ שמיני, מבה"ח אייר תש"נ - התוועדות ע' 91: "בימים אלו מתחילים הורים לחשוב היכן יהיו, יבלו ילדיהם בזמן הקיץ, (המכונים) "ימי החופש" מבתי הספר .. לכן זהו הזמן המתאים וכו'".

17) ש"פ אמור תשמ"ח - התוועדות ע' 337: "כמובן ופשוט". וראה משיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התוועדות ע' 174: "כאן המקום להזכיר כמה ענינים השייכים לאחרון של פסח, סיום החג - שלאחרי מתחילים ימי הקיץ .. להשתדל שגם במשך ימי הקיץ יקבלו ילדי ישראל חינוך על טהרת הקודש, ועל"פ חינוך הכשר, במחנות-קיץ הכשרים, עד לטהרת הקודש, לרשמים בעוד מועד וכו'".

18) ראה ש"פ שמיני, מבה"ח אייר תש"נ - התוועדות ע' 91-2: "...ואדרבה: כמדובר פעמים רבות, שזוהי הזדמנות מיוחדת בחינוך ילדים, ובכמה ענינים - יש בזה מעלה אפילו לגבי בית ספר: בבית ספר נמצא הילד רק חלק מהיום, ובשאר חלקי היום לא תמיד בטוחים איזו השפעה הוא מקבל; משא"כ ב"קעמפ" (שבו הוא שוהה בכל משך המעט-לעת), הרי הוא בכל היום והלילה באותה סביבה, ברוח התורה ומצוותי', במילא יש לזה עליו השפעה חזקה ביותר, גם כאשר הוא חוזר אחרי הקיץ, וכפי שרואים בפועל.

ובהתחשב בכך שזה נוגע לחינוך הילד, היסוד של כל חייו, כמ"ש חנוך לנער ע"פ דרכו כפי יזקין לא יטור ממנה, וגם השנים שבין נערות וזקנות, הרי זה נוגע לחיי הנישואין שלו, להקים בית בישראל עם בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות, עד סוף כל הדורות - מובן גודל האחריות והזכות וגודל ההשתדלות שצריכה להיות בזה, ב"הועמידו תלמידים הרבה", באופן שהתלמידים יעמידו עוד תלמידים וכו', כולל ע"י ההשפעה והחינוך דמחנה קיץ".

19) ש"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה) תשמ"ח - התוועדות ע' 36. 20) תשמ"ח שם: "ומובן בפשטות - ואין צורך להאריך ולבאר - גודל ההשפעה דמחנות קיץ אלו .. והן בנוגע לילדים שגם וכו'".

21) תשמ"ח שם: "שגם אצלם ניתוסף בתורה ויהדות על ידי זה שנמצאים במשך תקופה ארוכה (לפי ערך) ב"מחנה קיץ", אשר במשך כל המעט-לעת, ביום ובלילה מנותקים הם וכו'".

וראה שיחת תענית שבעה עשר בתמוז - נדחה - תשמ"ח - התוועדות ע' 49-50: "...יש צורך בהשתדלות יתירה לחנך הילדים והילדות ע"פ התורה .. אמנם במשך השנה קשה ביותר לפעול שבמשך כל היום כולו, בכל שעות המעט-לעת, יהיו הילדים בד' אמות (לא רק כשרים, אלא גם) על טהרת הקודש, שהרי, מזמן לזמן יוצאים גם ל"רשות-הרבים" (בגלל שנמצאים בגלות כו'), ששם מנשבות רוחות מצויות, ולפעמים, גם רוחות בלתי-מצויות ובלתי-רגילות .. ולכן, ההזדמנות הטובה ביותר לכך היא - בזמן הקיץ, כשמכניסים את הילדים במחנות קיץ על טהרת הקודש, אשר, במשך כל היום כולו, כל שעות המעט-לעת, ללא הפסק כלל, נמצאים בד' אמות על טהרת הקודש, ולאחרי שנמצאים במצב זה **במשך זמן**, כמה ימים ושבעות כו', אזי, "הרגל נעשה טבע" (החל מטבע שני, ועד לטבע סתם), שפועל על כללות הנהגתם במשך כל השנה כולה, שתהי' על טהרת הקודש".

וראה משיחת ש"פ שלח, כ"ח סיון מבה"ח תמוז תשמ"ט - התוועדות ע' 394: "והדגשה מיוחדת בענין שהזמן גרמא במיוחד בימי הקיץ לנצל את תקופת החופש שקיימת בפועל בכ"כ מוסדות חינוך ל"חופש" מעניני חול, ע"י ההוספה עוד יותר בכל

נא תללות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

להמשיך בימי השבוע

ה. כמו כן יש להמשיך זאת בימי השבוע, כפי שכמה נוהגים שכשיצואים לנסיעה, לוקחים בדרך גם ספר משניות, "שונה הלכות בכל יום", ולומדים משניות בהיותם בדרך⁸.

ו. גם אלו שבשנים שעברו לא נהגו, או על כל פנים לא הקפידו, ללמוד פרקי אבות בכל שבתות הקיץ⁹ - יקבלו על עצמם בשנה זו ללמוד בכל שבתות הקיץ¹⁰. ולא להסתפק באמירה בלבד, אלא ללמוד על כל פנים משנה אחת בכל פרק לעיון¹¹.

ז. אלו¹² שעד אתה לא היו רגילים בזה, או שעל כל פנים לא נזהרו בזה¹² - התיקון לזה הוא¹³ שישפיעו גם על יהודי אחד (על כל פנים) נוסף שלא ידע ממנהג זה, שיתחיל באמירת פרקי אבות¹³.

ח. כדאי לפרסם מנהג זה, כדי שגם אלה (שמתפללים בסידורים אחרים) שנהגו עד עתה ללמוד פרקי אבות בשבתות שבין פסח לעצרת בלבד, יוסיפו וילמדו פרקי אבות בכל שבתות הקיץ¹⁴.

ט. גם בשבתות אלו שלומדים בפועל ובגלוי¹⁵ פרקי אבות, צריך להיות גם הענין דחזרת דא"ח ברבים כו'. (ואדרבה, בעמדנו בשבתות שבימי ספירת העומר שהיא "ממחרת השבת" - "בין פסח לעצרת", ההכנה למתן תורה - ישנה הדגשה מיוחדת על כל עניני התורה, כולל ובמיוחד - פנימיות התורה)¹⁵.

י. בשבת(ות) שלפני ראש השנה [אומרים המשנה ד"כל ישראל"] בהקדמה לשני [ה]פרקים¹⁶.

המעשה הוא העיקר

פרקי אבות¹

ללמוד על כל פנים משנה א' עם מפרשי המשנה

א. פרקי אבות הם חלק מתורה שבעל פה שלימודה צריך להיות בהבנה והשגה דוקא. ולכן אין להסתפק באמירת פרקי אבות [כדבעי, הדיוק באמירת כל התיבות בשלימותן²] אלא צריכים ללמדם בעיון, כראוי בתורה שבעל פה³.

ב. לא תובעים מכל אחד ואחת שילמד בעיון את כל המשניות דכל פרק בכל שבת ושבת, מכיון שמסתמא ענין זה יקשה להביאו לידי פועל. אבל על כל פנים משנה אחת בכל פרק, יש ללמוד בעיון כדבעי בתורה שבעל פה [בפרט התמימים⁴].

ג. היינו, שנוסף לאמירת המשניות בנוסח דאדמו"ר הזקן המודפס בסידור, יחזיק לידו גם כן ספר משניות עם מפרשי המשנה, על כל פנים ספרי המשניות עם עיקר תוספות-יום-טוב ופי' הרע"ב, וילמד מתוכם על כל פנים משנה אחת עם המפרשים⁶.

לעורר על זה בבתי כנסיות

ד. יש לעורר בנוגע לאלו שהולכים להקהיל קהילות בבתי-כנסיות, שיעוררו - הן בנוגע לקיום המנהג של אמירת פרקי אבות, והן בנוגע ללימוד משנה אחת בעיון⁷.

1) וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

להעיר מש"פ שמיני תש"נ - התוועדות ע' 96: "הפעולה דאמירת פרקי אבות בשבתות הקיץ נמשכת גם על כל השבתות (וכל ימי השבוע) שבתקופת החורף". וראה לקמן הערה 15.

2) ראה ש"פ שמיני תש"נ - התוועדות ע' 96: "כיון שנמצאים בשבת . . . שבה נעשית הפתיחה לאמירת פרקי אבות על כל השנה כולה - הרי זה הזמן המתאים לעורר שנוסף על האמירה דפרקי אבות כדבעי (הדיוק באמירת כל התיבות בשלימותן), יש להשתדל גם בנוגע למחשבה וכוונה (הבנת הענינים)".

3) ר"ד משיחת ש"פ נשא התוועדות א'. ראה ר"ד משיחת ש"פ קורח תנש"א: "ואעפ"כ נעשה המנהג במשך הדורות שאומרים פרקי-אבות, ללא ההבנה והשגה שבוה. והטעם שעושים כך מכיון שעסוקים בענינים אחרים, והולכים לחזור מאמרי דא"ח כנהוג, ועד "לאפש" לה" - שמחדשים בתורה, בפנימיות התורה ובנגלה דתורה. ויש ללמד זכות על מנהג זה, שמכיון שלימוד פרקי אבות בא לאחר ובהמשך לתפילת מנחה וכו'". וראה משיחת ש"פ קורח תנש"א הערה 123 - התוועדות ע' 406: "וי"ל הטעם על זה (אף שבתושבע"פ צ"ל לימוד והבנה) - כי אמירת פרקי אבות באה בהמשך לתפילה (תפילת מנחה), שענין התפילה אינו לימוד (ואדרבה, בלשון הידוע אני מתפלל לדעת זה התינוק), ולכן גם אמירת הפרק אינה בגדר לימוד ל"כ - כנראה בפועל בהנהגת הרוב".

4) ר"ד משיחת ש"פ נשא התוועדות א': "האמור שייך במיוחד לתלמידי התמימים, שזוהו ענינם לימוד התורה בפירושי, בהבנה והשגה".

5) שם: "מכיון ש"איני מבקש . . . אלא לפי כחן". ראה ש"פ במדבר, ויום ב' דחה"ש תנש"א - התוועדות ע' 275: "ומה טוב - שילמדו משנה אחת (או כמה משניות) בעיון, בהבנה והשגה".

6) ר"ד משיחת ש"פ נשא התוועדות א': "שהם התושבע"פ בתושבע"פ גופא".

7) ר"ד משיחת ש"פ קורח תנש"א.

8) ר"ד משיחת ש"פ נשא התוועדות א'.

9) ראה משיחת ש"פ שמיני תנש"א הערה 133 - התוועדות ע' 132: "ולהעיר מהמנהג המפורסם ללמוד ולחזור חסידות לאחר תפילת מנחת שבת. אבל מובן, שזהו בהוספה על קיום דברי אדה"ז בסידורו בנוגע אמירת פרקי אבות בשבתות אלו".

10) ראה ר"ד משיחת ש"פ נשא התוועדות א': "זהו הלימוד וההוראה לפועל, שימשיכו בלימוד הפרקי אבות בכל שבתות הקיץ. אע"פ שמי שאינו נוהג כן א"א לבוא אליו בטענות, משום שטוען הוא שאדה"ז בעצמו מחלק בין קודם מ"ת ולאחריו - אעפ"כ, יש להוסיף בזה ולא להסתמך על ההיתר הנ"ל, ולהמשיך באמירת ולימוד הפרקי אבות בכל שבתות הקיץ". וראה ש"פ שמיני תש"נ - התוועדות ע' 96: "כמ"ש רבינו הזקן בסידורו "ויש נוהגין כך כל שבתות הקיץ", אשר, כן הוא גם מנהג חב"ד וכו'". ועוד. ולהעיר מראשי דברים דש"פ נשא, "ב סיון התוועדות (א) תנש"א: כמו שציינו כ"כ מאמרי חסידות נשיאינו, כמו שציינו כמה וכמה מאמרי חסידות שנאמרו בשבתות הקיץ המיוסדים על מאחז"ל מהפרק דפרק"א באותה השבת".

11) ר"ד משיחת ש"פ במדבר תנש"א: "...לעיון כפי שנדרש בתושבע"פ". וראה ראשי דברים מהתוועדות (א) ש"פ נשא, "ב סיון תנש"א: "וכמ"כ נהגו רבותינו נשיאינו, כמו שציינו כ"כ מאמרי חסידות נשיאינו שנאמרו בשבתות הקיץ המיוסדים על מאחז"ל מהפרק דפרק"א באותה השבת".

12) ר"ד משיחת ש"פ שמיני תנש"א: "ישנם כאלו שמסיבות שונות ומשונות מנהג זה אינו תופס מקום אצלם, ובפרט, שזמן הלימוד בפרקי אבות הוא לאחר תפילת המנחה, שאז ה"ז זמן של לימוד חסידות, וחזרת מאמרי דא"ח וכו'". - אעפ"כ מכיון שאדה"ז כותב בסידורו "נוהגין לומר פרקי אבות כו", ולא עוד אלא שמיסים "ויש נוהגין כך כל שבתות הקיץ", הרי ברור שיש להקפיד על מנהג זה. וממילא גם אלו וכו'".

13) שם: "שמכאן ולהבא יקפיד בכפליים. כלומר: נוסף לזה שהם עצמם יתחילו להזהר בזה מכאן ולהבא - ישפיעו גם וכו'".

14) ש"פ נשא תש"נ - התוועדות ע' 297: "על יסוד מ"ש רבינו הזקן בסידורו השוה לכל נפש - גם לאלה שמתפללים בסידורים אחרים - ש"יש נוהגין כך כל שבתות הקיץ".

15) ראשי דברים מהתוועדות ש"פ תזריע-מצורע, ו' אייר תנש"א: "ולהוסיף, שכל ענינים אלו שייכים גם לכל שבתות השנה. אע"פ שהלימוד ואמירת הפרקי-אבות הוא אך ורק בשבתות הקיץ, ולא עוד אלא, שעיקר המנהג הוא בשבתות "שבין פסח לעצרת" - הרי מובן שכל הענינים שבפרק"א נמשכים בכל שבתות השנה. אע"פ שהעבודה אז בגלוי היא לא באמירת פרק"א, אלא בחזרת ענינים דפנימיות התורה, וכי"ב. וכמ"כ לאיך גיסא, גם בשבתות אלו וכו'".

16) ש"פ ניצבים-וילך תש"נ הערה 34 - התוועדות ע' 293.